

Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) var saa stærkt inde paa at anke over Overenskomsten, at han sagde om Venstre, at vi havde laveret helt igennem. Der- som vi ikke havde set et Ministerium fra radikal Side, kunde man tænke sig, at naar de en Gang kom til Roret, vilde de aldrig, hvad det ærede Medlem behagede at kalde lavere. Men nu have vi haft den Fornøjelse og Ære at se et radikalt Ministerium, og jeg beder det ærede Medlem se de Resultater igennem, der bleve opnaaede i Fjor af dette Ministerium, saa vil han se, at de have laveret over en lav Sko. Det skete med Hensyn til den københavnske Skattelov, det skete med Hensyn til Loven om Sparekasser, det skete med Hensyn til Lovforslaget om Værdistigning. Saa det ærede Medlem har ikke Ret til at rette saa stærke Behøje mod andre, naar han ser Resultaterne af, hvorledes hans Meningsfæller, der sad paa disse Pladser, i sin Tid laverede.

Saa skal jeg endnu svare paa et Par Spørgsmaal, der ere blevne rettede til mig. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har rettet et Spørgsmaal til mig om Forstaaelsen af Kvinders Valgret ved Landstingsvalgene efter det foreliggende Lovforslag. Han spørger, om gifte Kvinder ved de højstbeskattedes Valg i København og Købstæderne have Valgret efter dette Lovforslag. Dertil vil jeg svare: Ja, det have de, det er Mening, at de skulle have Valgret. De eneste gifte Kvinder, der ere udelukkede fra Valgret ved Landstingsvalg, ere Kvinder, der ere gifte med umiddelbare Vælgere, thi hvis disse havde Valgret, vilde de umiddelbare Vælgere Antal fordobles i hvert Hjem, hvor der var Mand og Kvinde, til Skade for dem, der staa længere nede paa Valglisten. Men det er ogsaa kun de Kvinder, der ere gifte med umiddelbare Vælgere, der ere udelukkede fra Valgret ved Landstingsvalg efter det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem tog sig paa at undersøge, hvorledes det vilde være gaaet ovre paa Fyn, dersom dette Lovforslag var vedtaget, idet han nævnedes Navnene paa en Række Kvinder, der ikke vare gifte, men sad med store Gaarde derovre. Jeg ved ikke, hvorledes disse Kvinder vilde have stemt, og det ved det ærede Medlem heller ikke. Men jeg skal sige til det ærede Medlem, at naar vi overhovedet give Valgret, der ikke blot skal gælde for et Aar, men for hele Fremtiden, saa giver man ikke Valgret for en enkelt politisk Anskuelse, men for den

Del af Befolkningen, som Valgretten berører, og saa overlader man til hver enkelt at afgøre sit politiske Stade.

Saa spurgte det ærede Medlem mig, hvorledes jeg saa paa Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed. Hertil skal jeg svare, at vi ikke her kæmpe om de kongevalgte. (Afbyrdelse: Jo.) Nej, her kæmpe vi om at gennemføre en delvis Ændring i Grundloven, der slet ikke vedrører Spørgsmaalet om de kongevalgte. Naar dette Forslag er vedtaget eller overhovedet et Forslag om Ændring af Grundloven er vedtaget i begge Rigsdagens to Ting, da skal der foregaa en Opløsning baade af Folketinget og Landstinget. Men den Opløsning, der resulterer af, at begge Rigsdagens Afdelinger enes om en Forfatningsforandring, er ikke en Krigsopløsning, men en Fredsopløsning, og det, der nu foreligger, er Spørgsmaalet, om Rigsdagens to Ting ville vedtage enten det Forslag, der her foreligger, eller overhovedet ville kunne enes med Regeringen om en Grundlovsændring, som Regeringen og Regeringspartiet kunne give deres Tilslutning; men hvorledes Situationen kommer til at foreligge til den Tid, og hvilket Raad jeg som ansvarlig Minister agter at give Hs. Majestæt Kongen i Statsraadet, naar Spørgsmaalet om Rigsdagens Opløsning foreligger, agter jeg ikke at lade mig aftvinge nogen som helst Forklaring om. Aldeles ikke; jeg svarer klart og bestemt, at hvad jeg som ansvarlig Minister agter at tilraade under den givne Situation, forbeholder jeg mig, naar den Tid foreligger, da det Spørgsmaal skal afgøres. Og det Spørgsmaal afgøres ikke i Folketinget og ikke i Landstinget, men kun et eneste Sted; og det er i Statsraadet.

Jeg anbefaler til Slutning det foreliggende Forslag, men jeg anbefaler det selvfølgelig som et Forhandlingsgrundlag. Jeg finder det fuldt forsvarligt at gaa med til dette Forslag, og naar der fra enkelte Sider har lydt Røster om det farlige i at lade Spørgsmaalet om Valgmaaden gaa ud af Grundloven, saa har Ministeriet her handlet i Overensstemmelse med sin Stilling i forrige Rigsdagssamling: vi have ikke bestemt noget om, hvorvidt man skal gaa til Forholdstalsvalg eller ej, det er forbeholdt Rigsdagen. Vi have i Forslaget her kun indført en Bestemmelse om, at Valgmaaden bestemmes ved Valgloven, altsaa ikke i Grundloven, men det er Rigsdagens Sag, hvorledes den i Fremtiden vil behandle dette Spørgsmaal gennem en Revision af Valgloven. Jeg har ved første